# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobců a) E. D., b) nezl. A. D.,** zastoupeného žalobkyní ad a) jako svou zákonnou zástupkyní, oba zastoupeni JUDr. Miroslavou Kohoutovou, advokátkou se sídlem Milešovská 6, Praha 3, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2002, č. j. OAM-3099/VL-11-P16-2000, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 Az 29/2003, o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2003, č. j. 7 Az 29/2003 - 26,

**t a k t o :**

**I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

**II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně ad a) jednající jménem svým i jménem svého nezletilého syna – žalobce ad b) (dále též „stěžovatelé“) kasační stížností podanou osobně u Městského soudu v Praze dne 20. 5. 2004 napadají usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2003, č. j. 7 Az 29/2003 - 26, jímž bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 27. 8. 2002, č. j. OAM-3099/VL-11-P16-2000, podle § 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Rozhodnutím žalovaného, jehož zrušení se žalobci žalobou domáhali, bylo zastaveno řízení o udělení azylu podle § 25 písm. d) zákona o azylu.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelé byli v průběhu řízení o žalobě neznámého pobytu, byla jim v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. ustanovena opatrovnicí paní I. B., soudní tajemnice Městského soudu v Praze. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2003, č. j. 7 Az 29/2003 - 26, bylo této opatrovnici doručeno dne 15. 1. 2004. Žalobkyně ad a) převzala usnesení bez vyzvání osobně u Městského soudu v Praze dne 22. 3. 2004. Dne 22. 5. 2004 podali stěžovatelé osobně u Nejvyššího správního soudu kasační stížnost proti výše uvedenému usnesení. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatelé soudu předložili návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Základní podmínkou je včasnost podání kasační stížnosti. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Lhůta pro podání kasační stížnosti u osoby zastoupené (v souzené věci se jednalo o zastoupení opatrovnicí) počíná běžet dnem následujícím poté, kdy bylo rozhodnutí krajského soudu podle § 42 odst. 2 s. ř. s. doručeno tomuto zástupci. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Jak již bylo výše uvedeno, dnem doručení rozhodnutí je čtvrtek 15. 1. 2004, kdy bylo kasační stížností napadené usnesení doručeno opatrovnici žalobců. Lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti začala žalobcům běžet v pátek 16. 1. 2004 a skončila ve čtvrtek 29. 1. 2004. Kasační stížnost tedy měla být žalobci podána u soudu nebo k poštovní přepravě nejpozději dne 29. 1. 2004, aby lhůta pro její podání byla zachována; stěžovatelé však podali kasační stížnost osobně u Městského soudu v Praze až dne 20. 5. 2004. Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítl. Skutečnost, že si žalobkyně ad a) dne 22. 3. 2004 u Městského soudu v Praze napadené usnesení převzala, neměla vliv na běh lhůty pro podání kasační stížnosti, neboť rozhodujícím pro určení běhu lhůty pro podání kasační stížnosti byl den, kdy bylo rozhodnutí doručeno opatrovnici žalobců. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána opožděně, Nejvyšší správní soud nerozhodoval o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. května 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu